

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965962928/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

3.

JEsu! Dig være al Ævigheds Ære
I Hertigheds Stand,
At du os sadte, os arme forladte,
Fra Stormen paa Land,
At du til visse har knuset hans Isse,
Som greb os i Tand.
JEsu! Dig &c. &c.

Nr. 301. - XVIII.

Ps. 47.

1.

25 **K**lapper nu med Haand al Jordens Skarer!
Siunger Himmel-højt, at Gud er stor,
Som forfærdelig i Skyen farer,
Din Monarch, du hele Verdens Jord!
Den, som luder dem, os hader,
Slænges under vore Fødder ned;
Og som hiemme har i Glemme
Himlens hele Arv at dele
Med sin dyre Meeenighed.

2.

Gud foer op med Fryd til Ærens Throne,
HErren med Basuners sterke Klang.
Siunger, siunger i den højest' Tone;
Fylder Jordens Kreds med Fryde-Sang!
Raaber, siger: Verdens Riger
Hører Kongen, Zions Konge til.

3, 2: Stand] tletand. — 3, 3, 5: at] jordl. — 3, 5: hans! slængens ø: djævelens, 1. Mos. 3, 15.

Nr. 301 — XVIII. Original. En himmelfarissalme. Gendigtning af Sl. 47, der af det ældre teologi blev lydet om Kristi himmelfert. — 1, 1: Håndklap som udtryk for jubel og hyldest, 2. Kong. 11, 12; Sl. 98, 8, jfr. nr. 54, 1, 1; 288, 2, 8. — 1, 2: Gud] om Kristus som sand Gud, ligeså 2, 1; 3, 1. — 1, 8: jfr. Ap. G. 1, 9. — 1, 8: at] til at.

Han vil raade eene baade
Over sine, og at hine
Briste, som ej bøjes vil.

3.

Gud sit Riges Herlighed udbreder,
Alt saa vit der findes Dag og Soel.
Hedninger ophøjer og tilbeder
Den, som sidder nu paa Ærens-Stoel.
Verdens kloge Fyrster sløge
Sig i Hob med Zions Stange-Chor,
For at bære ham al Ære,
Som kan holde Jordens Skjolde,
HErren eene ævig stor.

Nr. 302. - XIX.

26

1.

Jeg seer dig, søde Lam, at staae
Paa Zions Bierge-Top.
Men ak! den Vej du maatte gaee,
Saa tung, saa trang derop.

2, 7-9: Både vil han raade ene over sine egne, og tillige (vil han), at modstanderne skal briste o. s. v. -- 2, 9: *briste* knækkes, brydes. -- 3, 5-6: De kloge blandt verdens fyrster sluttede sig til menigheden i dens lovsang, eller: Verdens fyrster var så kloge at gøre dette. -- 3, 7: bære; bringe. -- 3, 8: *sam* hører til *ham* i 1. 7. Udtrykket *holde Jordens Skjolde* lyder mærkeligt. På det tilgrundsiggende sted Sl. 47, 10 står der: »Fyrsterne iblandt folkene ere samlede til Abrahams Guds folk, og derefter: »thi skjoldene på jorden bære Gud til». Her blev »skjoldene» opfattet som en billedlig benævnelse for fyrsterne (således i. eks. Den svenske bibel, 1647), og hertil havde man en parallel i Hos. 4, 18, hvor der tales om folkets »skjolde» i betydning af dets beskyermere el. høvdinger. Ud herfra må man sikkert forstå Brorson, og når han siger, at Herren han holdt skjoldene, må meningen være, at Herren har fyrsterne i sin magt.
Nr. 302 — XIX. Original. Det er ikke nogen himmelfartssalm; men den er beskæftet med de forudgængende himmelfartssalmer, idet den skildrer resultatet: Jesus opløst til himlen (v. 1, 1-2), omgivet af de frelstes jubel (v. 3-4). Samtidig rummer den en tilbageskuen over den lidelsens vej, Jesus har måttet gå for efter fuldræbt værk at nå ophøjelsen (v. 1, 3 - v. 2), og den klinger ud i en lovprisning af Faderen og Sønnen for dette offer (v. 5). Ved sit dobbelte indhold føles salmen som en sammenfatning af, hvad der var sunget om i den foregående del af Svane-Sang. Her havde jo nemlig alt, hvad der lå forud for påskens og himmelfartens sejrs-salmer (nr. 284-294), haft kælsesvejen til genstand. Det gjaldt allerede adventsangene (nr. 284-286), ja selv de to juledigte, hvor menneske-